

הפסקת אש? הרמטכ"ל צודק, שקט ייענה בשקר

written by משה גוטמן | 24.06.2025

"לא נעמוד עוד מנגד ונביט באיומים המתהווים", הבטיח הרמטכ"ל רא"ל אייל זמיר בהצהרתו השבוע, שמבטאת דור חדש של מנהיגות צבאית. בעצם היא פותחת עידן חדש ומפוכח של תפיסת ביטחון ישראלית חדשה שהפנימה היטב כיצד הידרדרנו לתהום של 7 באוקטובר, שהדרך אליה הייתה רצופה בקשות ותפילות לשקט, תמורת הכול.

רצינו שקט כדי לבלות עם המשפחה בצפון, ואפשרנו את אוהלי חיזבאללה המתגרים בחרמון על שטחנו. רצינו שקט כדי לנסוע לחו"ל, ואפשרנו את התעצמות חמאס. רצינו שקט כי פחדנו, כי היינו בעינינו כחגבים, כפי שאמרו המרגלים ששלח משה בפרשת השבוע שעבר. לא האמנו שביכולתנו להתגבר על הקמים עלינו להשמידנו. היו לנו שלושה עשורים של קניית שקט, שתמורתו סחרנו בכל הבא ליד, בכל הקדוש והיקר לנו: בביטחון ישראל, בחבלי מולדת, בכבוד הלאומי, במעמדנו הדיפלומטי, באובדן נכסים יקרים בתחום עתודות הנפט והגז, בהסכמה לאיום קיומי בדמות דיוויזיות של צבא ההשמדה האיראני וטבעת האש שבנה סביבנו, על גבולנו ממש.

לא עוד. זו משמעותה של האמירה של זמיר, זו משמעותה של המתקפה המבריקה הישראלית על איראן ומשמרות המהפכה. וראה זה פלא. העולם כולו מתיישר עם החזקים. גם אלו ששנייה לפני כן גינו אותנו וניסו לחבל בכל יכולתם ברכש הצבאי ובזכותנו להגנה עצמית מול חמאס? ארגון הטרור האכזרי ביותר עלי אדמות, טרוריסטים שיש להם מדינה, שהחזון שלהם הוא להשליט את הח'ליפות האסלאמית וחוקי השריעה בלונדון, בפריז, בברלין ובכל העולם כולו בדם ואש? גם הם הצטרפו לצד המנצח. שיאה של התמיכה הדיפלומטית היה הצהרתו של קנצלר גרמניה על כך שאנו עושים את העבודה המלוכלכת של כל העולם כולו.

עד כאן, נהדר. והנה הפציעה לה הפסקת האש עם איראן, עם הבטחה של טראמפ ש "ישראל ואיראן לא יתקפו זו את זו לנצח", ופרשנים באולפנים כבר מדבררים שוב את הנוסחה של "שקט ייענה בשקט". ושוב, מבלי משים, הגיחה הסיסמה הזו, אם כל חטאת, מן האופל, בין שלל נוסחאות ההזיה מעולם ההבלגה של ערב 7 באוקטובר וההמתנה למכה שינחית עלינו הצד השני. את הלקח הזה כבר למדנו, בדם: שקר? שאתה משקר לעצמך? ייענה בשקר.

איראן פגועה? ולכן תמשיך

האמת היא שאין לנוסחה זו כל היתכנות מצד האיראנים. המשטר האיראני מבוסס על כמה נכסי יסוד המשולבים זה בזה, והם נפגעו קשה ביותר בתקיפה הישראלית. לא מדובר רק בנכסים שנפגעו קינטית, אלא דווקא בנכסי יסוד ערכיים, רוחניים-דתיים עמוקים, והם הכבוד והייעוד.

הכבוד הלאומי של איראן נפגע. היא רואה את עצמה כראש החץ של האומה האסלאמית כולה במאבק נגד השטן הגדול והשטן הקטן, אמריקה וישראל, שמאיימים על האסלאם כולו. הייעוד של משמרות המהפכה הוא להביא ניצחון גדול עליהם, ולהביא להשלטת האסלאם על העולם כולו.

האמונה הדתית והלאומית העמוקה הזו נפגעה במבצעי "עם כלביא" ו"פטיש חצות". זו מלחמת דת על מלא מלא, והפסקת המערכה מבלי להביא להישגים משמעותיים אינה באה בחשבון מצד איראן, שכן היא תהפוך אותה ללעג ולקלס ברחבי העולם המוסלמי והמזרח התיכון כולו, מה שכבר קורה עכשיו. זו מלחמת תודעה, ולכן מיהרו האיראנים מייד עם הפגיעה בבאר שבע לפרסם כרוז בעברית שהם ירו את הירייה האחרונה. המקסימום שהם מוכנים אליו זה הפסקת אש לטובת שיקום יכולותיהם עד לסבב הבא.

אסור לעשות חצי עבודה

לכן לא צריך לחכות לאיראנים. גם מצידנו צריך שלא תהיה שום אפשרות כזו. לא נחזור לתת לאויבינו להכין איומים, תוכניות ויכולות להשמדת ישראל. צריך להיזהר מזחיחות. אנו עוד רחוקים מהשמדת יכולות טבעת האש של איראן, ויש בכך עוד עבודה רבה. לא סיימנו, ואסור לעשות חצי עבודה.

איראן אינה פועלת רק מחוץ לגבולות ישראל, ולא מדובר על הניסיונות הכושלים להפעלת סוכנים שמתפרסמים. מתחת לרדאר, מדי לילה ובהתמדה, פועל מערך הברחות גדול ומאורגן שמכניס כלי נשק אל תוך ישראל, ובהם כלי נשק אישיים שעדיפים על אלה של חיילי צה"ל, כלי נשק בעלי תחמושת חודרת שריון. מעט מהניסיונות האלו נתפסים, מעט יותר מהם מתפרסמים, אבל תעשיית הברחות הזו, שממשיכה את הגיון "טבעת האש", של תקיפות מבזרות לתוך שטחנו [2] ממשיכה לפרוח. היא אינה פלילית, אלא איום ביטחוני משמעותי ביותר, בהינתן הרגישות הישראלית לחיי אדם.

לכן, עלינו להפנים ולהסכין לכך שחובתנו להסתגל לעידן של פעילות עצימה ויזומה לסיכול כל האיומים עלינו, כדברי זמיר, מבחוץ ומבפנים, עד לניצחון מלא על הרצון לקום עלינו, כך שלא יהיו להם עוד לא יכולת ולא חשק לכך. עד רדתה. רק אז יבוא שלום עלינו.